

ପରମାତ୍ମ

1 ଶଲୋମନଙ୍କର ପରମାତ୍ମର ଗୀତଗୁଡ଼ିକ ।

ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷକୁ ଭଲପାଏ

୨ମୋତେ ବୁନ୍ଦନ ଦିଅ । ଭୁନ୍ଦ ପାଟିରେ ମୋତେ ବୁନ୍ଦନ ଦିଅ । ଭୁନ୍ଦର ପ୍ରେମ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସଠାରୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ ।

୩ଭୁନ୍ଦ ସ୍ଥାଗନ୍ତି ଚେଳିର ସ୍ଥବାସ ଉଦ୍‌ଦେଶ । ଭୁନ୍ଦ ନାମ ଭଲା ସ୍ଥାଗନ୍ତି ଚେଳ ସ୍ଵରୂପ । ତେଣୁ କୁମାରୀଗଣ ଭୁନ୍ଦକୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ।

୪ମୋତେ ଏକା ଭୁନ୍ଦ ପାଖକୁ ଝାଣିନିଅ । ଆସ ଆମେ ଏକତ୍ରୀତ ହୋଇ ଦୌଡ଼ିବା । ରନ୍ଦା ଆପଣା ଅନ୍ଧପୁରକୁ ମୋତେ ଆଣିଅଛନ୍ତି ।

ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯିରୁଗାଲମର ସ୍ତ୍ରୀମାନେ

ଆୟେମାନେ ଭୁନ୍ଦଠାରେ ଆନନ୍ଦିତ ହେବା ଓ ଉଲ୍ଲାସ କରିବା । ଆୟେମାନେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଅପେକ୍ଷା ଭୁନ୍ଦର ପ୍ରେମର ବିଷୟ ଅଧିକ କହିବୁ । ଏହା ଯଥାର୍ଥ ଯେ, ଲୋକେ ଭୁନ୍ଦକୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ।

ସେବ୍ୟୁ) ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ

୫ଆଗୋ ଯିରୁଗାଲମର ବନ୍ୟାଗଣ, ମୁଁ କେବାରର ତମ୍ଭୁ ଭୁଲ୍ୟ, ଶଲୋମନଙ୍କର ଯବନକା ଭୁଲ୍ୟ କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ଉଥାପି ସ୍ଥାନରୀ ।

୬ମୋତେ ଦେଖ ନାହିଁ କାରଣ ସ୍ଵୀର୍ଯ୍ୟ ମୋତେ କଳା କରିଅଛି । ମୋର ମାତାର ସନ୍ନାନଗଣ ମୋ ଉପରେ ରଖିଥିଲେ । ସେମାନେ ମୋତେ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ସମୁହର ରକ୍ଷକ କଲେ । ମାତ୍ର ମୁଁ ମୋର ନିନ୍ଦ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଯନ୍ତ୍ର ନେଇ ପାରିଲି ନାହିଁ ।

ସେବ୍ୟୁ) ତାହାଙ୍କୁ(ସ୍ତ୍ରୀ) କହେ

୭ହେ ମୋର ପ୍ରାଣର ପ୍ରିୟତମ, ଭୁନ୍ଦେ କେଉଁଠାରେ ଆପଣା ଗୋରୁଗାଇ ଚରାଇ ଅଛ । ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ କେଉଁଠାରେ ଗାୟନ କରାଇ ଅଛ, ତାହା ମୋତେ ଜଣାଅ । ଭୁନ୍ଦ ସାଙ୍ଗ ଗହଣରେ ମୁଁ କାହିଁକି ନଶେ ଓରଣା ଦେଉଥିବା ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକପର ହେବି?

ସେ (ସ୍ତ୍ରୀ) ତାହାଙ୍କୁ (ସ୍ତ୍ରୀ) କହେ

୮ହେ ନାରୀ, ଭୁନ୍ଦେ କେତେ ସ୍ଥନରୀ! ନିର୍ମୟ ଭୁନ୍ଦେ ଜାଣ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ । ମେଷମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କର ଏବଂ ଭୁନ୍ଦ ମେଷଗଣଙ୍କୁ ମେଷପାଳକ ତମ୍ଭୁ ନିକଟରେ ରଖାଅ ।

୯ଆଗୋ ମୋର ପ୍ରିୟେ ମୁଁ ଫାରୋର ରଥର ଅଶ୍ଵିନୀ ସଙ୍ଗେ ଭୁନ୍ଦର ଉପମା ଦେଇଅଛି ।

୧୦ଭୁନ୍ଦର ଗାଲରେ ଗଣ୍ଯ ଯୁଗଳ, ଭୁନ୍ଦ ଗଲା ଦେଶରେ ରନ୍ଦାରଗରେ ସ୍ଥାଗନ୍ତି । ୧୧ମୁଁ ଭୁନ୍ଦ ପାଇଁ ରୂପାଭୂତି ଲଗା ସ୍ଵଦର୍ଶ ବେଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବି ।

ସେବ୍ୟୁ) କହିଲେ

୧୨ରନା ଭୋଜନାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ଥିବାବେଳେ ମୋ ଜଟାମଣ୍ଡାରୀ ସ୍ଥବାସ ବ୍ୟାପୁ ହେଲା ।

୧୩ମୋର ପ୍ରିୟତମ, ମୋ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଗନ୍ଧରସ ବୃକ୍ଷର ଥୋପା ଭୁଲ୍ୟ ମୋ ପ୍ରତି ଅଟନ୍ତି ।

୧୪ମୋ ପ୍ରିୟତମ, ମୋ ପ୍ରତି ଏହିନଗଦିର ଦ୍ରାକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲା ପୁଷ୍ଟ ଗୁଛ ଭୁଲ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ।

ସେବ୍ୟୁ) କହିଲେ

୧୫ଆଗୋ ମୋର ପ୍ରିୟେ ଦେଖ, ଭୁନ୍ଦେ ସ୍ଥାନରୀ ଦେଖ । ଭୁନ୍ଦେ ସ୍ଥାନରୀ ଅଟ । ଭୁନ୍ଦର ଆଖି କପୋଡ ପର ଅଟେ ।

ସେବ୍ୟୁ) କହିଲେ

୧୬ଦେଖ, ହେ ମୋର ପ୍ରିୟତମା, ଭୁନ୍ଦେ ସ୍ଥାନରୀ ଅଟ, ହଁ ଭୁନ୍ଦେ ମନୋଲୋଭା ଏବଂ ଆୟେମାନଙ୍କର ଶପ୍ଥୀ ତାମା ସବୁଜ ଘାସ ଅଟେ ।

୧୭ଏରସ କାଠ ଆୟେମାନଙ୍କ ଗୃହର କଢ଼ି ଓ ଦେବଦାରୁ କାଠ ଆୟେମାନଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣ ।

୨୨ମୁଁ ଶାଗୋଣର ଗୋଲାପ ଏବଂ ଉପତ୍ୟକାର କଇଁ ଫୁଲ ଅଟେ ।

ସେବ୍ୟୁ) କହିଲେ

୨୩ହେ ମୋର ପ୍ରିୟେ, କଣ୍ଠକ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଗଦ ପୁଷ୍ଟ, ସେହିପର ଭୁନ୍ଦେ ଯୁବତୀଗଣ ମଧ୍ୟରେ ମୋର ପ୍ରିୟ ।

ସେବ୍ୟୁ) କହିଲେ

୨୪ଯେପର ବନ୍ଦୁଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନାଗ ରଙ୍ଗ ବୃକ୍ଷ, ସେହିପର ଯୁବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରିୟତମ ।

ସେବ୍ୟୁ) ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ

୨୫ମୁଁ ପରମ ଆନନ୍ଦରେ ତାହାଙ୍କ ଛାୟା ତଳେ ବସିଲି ଓ ତାହାଙ୍କ ଫଳ ମୋ ଭୁନ୍ଦକୁ ସାବୁ ଲାଗିଲା ।

୨୬ସେ ଆପଣା ଭୋଜନପାନର ଗୃହକୁ ମୋତେ ଆଣିଲେ । ମୋ ଉପରେ ପ୍ରେମ ହଁ ତାଙ୍କର ପତାକା ହେଲା ।

୫କ୍ଷମୀୟ ପିଠା ଦେଇ ମୋତେ ଶକ୍ତିଗାଳୀ କର ଓ
ସେବା ଦେଇ ମୋତେ ସତେଜ କରି ଦିଆ, କାରଣ ମୁଁ ପ୍ରେମ
ସହିତ ପାଉଡା ।

ଶାହାଙ୍କ ବାମହସୁ ମୋ ମସୁକ ତଳେ ଅଛି । ତାହାଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ମୋତେ ଆଲିଙ୍ଗନ କରେ ।

ଦେଖିଲାମ ଚର୍ଚାର୍ଥୀ ଶୈତାନୁକୁ *, ଶୈତାନୁକୁ
ହରଣୀ ଓ ମୁଗୀଶର ନାମରେ ମୋଠାରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରା।
ଉଚିତ ସମୟରେ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରେମକୁ କରାଅ ନାହିଁ।

ସେଇବୀ) ପୁନର୍ବର କହିଲେ

୪ୟ ମୋର ପ୍ରିୟତମାର ରବ ଶୁଣୁ ଅଛି । ଦେଖ ସେ
ପର୍ବତଗଣ ଉପରେ କୁଦି ଉପପର୍ବତଗଣ ଉପରେ ଦେଇଁ
ଡେଇଁ ଆସୁ ଅଛନ୍ତି ।

୨ମୋହର ପ୍ରିୟତମ ଏକ ହରିଣ ଓ ଏକ ତୁରଣ
ମୃଗଭୁଲ୍ୟ । ଦେଖ, ସେ ରେକା ଦେଇ ଅନାଇ ଅଛନ୍ତି,
ପ୍ରାଚୀର ପଛେ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେ ଜାଳି ପରଦା ବାଟେ
ଆପଣାକୁ ଦେଖାଉ ଅଛନ୍ତି ।

10ମୋହର ପ୍ରିୟତମ କଥା କହିଲେ ଓ ସେ ମୋତେ
କହିଲେ, “ହେ ମୋର ପ୍ରିୟେ, ମୋହର ସ୍ଵଦରୀ, ଉଠ,
ବାହାର ଆସ ।

**୧୧କାରଣ ଦେଖ ଶୀତ ଗୁଲି ଯାଇଛି ଓ ବୃକ୍ଷ ବନ୍ଦ
ହୋଇଯାଇଛି ।**

୧୨ଭୂମିରେ ପୁଷ୍ଟିବୁଦ୍ଧିକ ପ୍ରସ୍ତୁତି ହୋଇଥାଏ । ପଣ୍ଡିତଙ୍କର ଗାୟନକାଳ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଛି । ଆମମାନଙ୍କ ଦେଶରେ କପୋଡ଼ର ଗବ ଘାଣା ଯାଉଥାଏ ।

୧୩ପାଇଲ ତମିର ଫଳସବୁ ତମିର ଦୃଷ୍ଟରେ ଅଙ୍କୁଶିତ
ହେଉଛି । ତ୍ରାନ୍ତାଳତା ପୁଣିତ ହୋଇ ଏହାର ସ୍ଵବାସ ଦିଛୁଶିତ
ହୋଇ ଯାଉଛି । ହେ ମୋର ପ୍ରିୟେ ମୋର ସ୍ଥନରୀ, ତୀର୍ଥ
ଏବଂ ବାହାରକୁ ଆସ ।”

୧୪ହେ ମୋର କପୋଡ଼ି, ଭୁଲ୍ଲେ ଶୈଳର ଫାଟରେ
ଗଡ଼ନ୍ତ ସ୍ଥାନର ଅନ୍ତରଳରେ ଅଛ । ମୋତେ ଭୁଲ୍ଲ ରୂପ
ଦେଖିବାକୁ ଦିଆ । ମୋତେ ଭୁଲ୍ଲ ରବ ଶୁଣିବାକୁ ଦିଆ ।
କାରଣ ଭୁଲ୍ଲର ରବ ସମିଷ୍ଟ ଓ ଭୁଲ୍ଲର ରୂପ ମନୋହର ।

ସେହି) ସ୍ଥାନକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ

୧୫ଆମାନଙ୍କ ଦ୍ରାଷ୍ଟାଣେତ୍ର ନଷ୍ଟ କରୁଥିବା ଛୋଟ
କୋକଗିଆଳିଗୁଡ଼ିକୁ ଧର । କାରଣ ଆମାନଙ୍କ ଦ୍ରାଷ୍ଟାଣେତ୍ର
ପୃଷ୍ଠିତ ହୋଇଅଛି ।

୧୬ହେ ମୋର ପ୍ରିୟତମ, ଭୁଲେ ମୋର, ମୁଁ ଡାଙ୍ଗର
ଅଟେ । ମୋର ପ୍ରିୟତମ, ସେ କଞ୍ଚପୁଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଆପଣା ପଳ ଚରାଉ ଅଛନ୍ତି ।

୧୭ହେ ମୋର ପ୍ରିୟତମ, ଯେତେବେଳେ ଦିନ ଆସେ ଓ
ଛାଇ ଭୁମିଠାରୁ ଗଜିଯାଏ, ଫେରିଆସ, ବେଥର ପବ୍ରତର
ହରଣ ଓ ମୁଗଳାବକ ଭୁଲ୍ୟ ହୁଅ ।

ସେ(ସ୍ତ୍ରୀ) କହିଲେ

୩ ଗାଁରେ ଦକ୍ଷଶାରେ ମୁଁ ମୋର ମନର ମଣିଷଙ୍କୁ
ଖୋଜିଲି ଯାହାକୁ ମୁଁ ପ୍ରେମ କରେ । ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ
ଖୋଜିଲି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ପାଇଲି ନାହିଁ ।

ମୁଁ କହିଲି, ମୁଁ ଏବେ ଉଠି ନଗର ଭ୍ରମଣ କରିବି ।
ଯାହାକୁ ମୋର ପ୍ରାଣ ପ୍ରେମ କରେ, ତାହାଙ୍କୁ ମୁଁ ଗଳିଗଲି
ଛକ୍ଷନ୍ତିକ ଖେଦିବି । ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଖେଦିଲି ମାତ୍ର ପାଇଲି
ନାହିଁ ।

ନଗର ଭ୍ରମଣକାରୀ ପ୍ରହରୀମାନେ ମୋତେ ଦେଖିଲେ ।
ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାଶିଲି, “ଯାହାଙ୍କୁ ମୋର ପ୍ରାଣ ପ୍ରେମ
କରେ, ତାହାଙ୍କୁ ଭାବେ ଦେଖିଛ କି ?”

୪ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିବାର ଅଳ୍ପଶବ୍ଦ ପରେ ଯାହାକୁ ମୋର
ପ୍ରାଣ ପ୍ରେମ କରେ, ତାହାଙ୍କୁ ମୁଁ ପାଇଲି । ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ମୋର
ମାଆର ଗୁହର କୋଠରୀକୁ ନେଇଗଲି, ଯେଉଁଠାରେ ମୁଁ
ଗର୍ଭରେ ସଞ୍ଚାରିତ ହୋଇଥିଲି, ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଧରି ରଖିଲି ଏବଂ
ଯିବାକୁ ଦେଲି ନାହିଁ ।

ସେଇଁ) ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ

୫ହେ ଯିରୁଶାଲମ ଚତୁପାର୍ଗ୍ଗର କ୍ଷେତସବୁ, କ୍ଷେତ୍ରର ସରଣ
ଓ କୃଷ୍ଣାର ମୁଗଗଣର ନାମରେ ପ୍ରତିକ୍ଳିକା କର। ଉଚିତ୍
ସମୟ ନ ହେବା ଯାଏଁ ତୁମେମାନେ ପ୍ରେମକୁ ଜାଗ୍ରତ୍ତ କର
ନାହିଁ।

ସେପୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅନୁଭା କନ୍ୟା

ଶ୍ରୀ କିଏ ଅଟେ । ଯେଉଁ ସ୍ମୃ ଲୋକ ଧୂମ
ସୁମ୍ବ ଭୁଲଖ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଆସୁଥିଲା । ଗନ୍ଧରଷ ଓ କୁନ୍ଦରୁରେ,
ଗନ୍ଧବଣୀକର ସର୍ବପ୍ରକାର ସ୍ଥଗନ ବୁଣ୍ଡରେ ସ୍ଥବାସିତା
ହୋଇ ।

୭ଦେଖ, ତାହା ଶଳୋମନଙ୍କର ଘୋଡା ଗାଢି । ସେଠାରେ ଶତିଏ କଣ ଉପାୟାଲୀୟ ରଥକୁ ଘେରି ଅଛନ୍ତି ।

୫ୟେ ସମସ୍ତେ ଖଦ୍ଦୁଧାର ଓ ଯୁଦ୍ଧରେ ନିପୁଣ। ରାତ୍ରି କାଳରେ ଆଗଙ୍କା ହେଉ। ପ୍ରତ୍ୟେକର କଟି ଦେଶରେ ସ୍ଵ ସ୍ଵ ଖଦ୍ଦ ବିନା ଥାଏ।

୨ଶଳୋମନ ରାଜା ଆପଣା ପାଇଁ ଲିବାନୋନ୍ତର କାଠର
ଏକ ପାଲିଙ୍କି ମିର୍ମାଣ କଲେ ।

୧୦ଏ ତହିଁରେ ସୁମ୍ମସବୁ ରୂପାର, ତହିଁର ତଳଭାଗ
ସ୍ଵବନ୍ଧୁର ଓ ତହିଁର ଆସନ ବାଲଗଣି ରଙ୍ଗର ଏବଂ ତହିଁର
ଉତ୍ତର ପାଖଗୁଡ଼କ, ପ୍ରେମ ନମନେ ଯିରୁଣାଳମର ଚତୁରାର୍ଥୀ
ଗାମଗୁଡ଼କ ଥାମଣି ଦାର ସଦିତ ହୋଇଥିଲା ।

୧୧ଆଗୋ ସିଯ୍ୟୋଦର କନ୍ୟାଗଣ, ତୁମେମାନେ ବାହାରେ
ଯାଇ ମୁକୁଟ ତୁଷ୍ଟିତ ଗଲୋମନ ରଜାଙ୍କୁ ଦେଖ । ତାହାଙ୍କ
ଦିବାହ ଦିନରେ ଓ ତାହାଙ୍କ ମନର ଆନନ୍ଦ ଦିନରେ ତାହାଙ୍କ
ମାତା ତାହାଙ୍କୁ ସେହି ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧାଇ ଅଛନ୍ତି ।

ସେପୁ ତାଙ୍କୁସ୍ମୀ କହିଲେ

୪ ହେ ମୋର ପ୍ରିୟେ, ଦେଖ, ତୁମେ ସୁନ୍ଦରୀ ଓ ତୁମେ
ଓଡ଼ଶା ତଳେ ସୁନ୍ଦରୀ ଦେଖା�ାଆ । ତୁମ୍ଭ ନେତ୍ର

କପୋଡ ତୁଳ୍ୟ ଭୁଷନ କେଶ ଗିଲିଯିବ ପର୍ବତର ଓହାର
ଆସ୍ଥାଧା ଛେଳିଲ ଭୁଲ୍ୟ ।

୨ଭୁଷନ ଦାନଗୁଡ଼କ ନୃତ୍ୟ ଲୋମକଟା, ସ୍ଵାନରୁ ଉତ୍ଥନ
ମେଷୀ ପଲ ଭୁଲ୍ୟ । ସେଗୁଡ଼କୁ ଯଥାର୍ଥ ଭବରେ ମାନନ୍ତି
ଏବଂ ସେଗୁଡ଼କ ମଧ୍ୟର କେହି ହନ୍ତି ନାହାନ୍ତି ।

୩ଭୁଷନ ଓଷ୍ଠାର ଉନ୍ନତ ଲୋହତ ରଙ୍ଗର ଫିତା ଓ
ଭୁଷନ ପାଟି ସ୍ଵନର । ଓରଣା ତଳେ ଭୁଷ କପାଳ ଡାଳିମୁ
ଖଣ୍ଡ ଭୁଲ୍ୟ ।

୪ଭୁଷନ ବେଳ ସେହି ଦୁର୍ଗ ପର ଯାହାକି ଦାଉଦଙ୍କ
ଅସ୍ତ୍ରାଗାର ଧାରଣ କରିଥିଲା । ସେହି ଦୁର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ଏକ
ସହସ୍ର ରଚନ ବାରଗଣର ସକଳ ଭାଲ ଟଙ୍ଗା ଯାଇଥିଲା ।

୫ଭୁଷନ ସୁନୟଗଳ ଶୋଗନ ପୁଷ୍ଟ ବନରେ ଚରିବାର
ଯାଥିଲା ହରଣ ଛୁଆ ଭୁଲ୍ୟ ।

ଶବସ ନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ଛାଯା ବହନ୍ୟବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଗନ୍ଧରସ ପର୍ବତ ଓ କୁଦୁରୁ ଉପପର୍ବତକୁ ଯିବି ।

୬ଆଗୋ ମୋର ପ୍ରିୟେ, ଭୁଷେ ମୁଣ୍ଡର ପାଦ ଯାଏ
ହୁନରୀ । ଭୁଷତାରେ କୌଣସି ଖୁଣ ନାହିଁ ।

୭ଆଗୋ ମୋର ପ୍ରିୟେ, ମୋ ସଙ୍ଗେ ଲିବାନୋନ୍ଦୁ
ଆସ । ଅମାନାର ଶୁଙ୍ଗରୁ, ଶନୀର ଓ ହର୍ମୋଣରୁ ଏବଂ
ହର୍ମାନଙ୍କ ରୂପାରୁ ଓ ଶତ ବାଘାନଙ୍କ ବାସ ସ୍ନାନରୁ ।

୮ହେ ମୋର ଭରଣୀ, ହେ ମୋର କନ୍ୟା, ଭୁଷେ ମୋର
ହୃଦୟକୁ ଭୁଷନ ଶକ୍ତର ଗୋଟିଏ ରୂହାଣିରେ ଏବଂ ଗୋଟିଏ
ଅଳଙ୍କାର ହାରରେ ଚୋର କରିଥିଲା ।

୯ଆଗୋ ମୋର ଭରଣୀ, ହେ ମୋର ପ୍ରିୟେ, ଭୁଷନ
ପ୍ରେମ କେମନ୍ତ ମନୋରମ । ଭୁଷ ପ୍ରେମ ଦ୍ରାଶାରସ ଅପେକ୍ଷା
ଉତ୍ତମ । ପୁଣି ଭୁଷ ତେଳର ସ୍ତରଗନ୍ଧ ସର୍ବପ୍ରକାର ସ୍ତରଗନ୍ଧ ଦ୍ରବ୍ୟ
ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍ତମ ।

୧୦ଆଗୋ ମୋର ପ୍ରିୟେ, ମୁଁ ଫେଶାରୁ ମହୁ ଝରିବା
ପର ଭୁଷ ଓଷ୍ଠ ଧାରର ମହୁ ଝରେ । ଦୁର୍ଗମଧୁ ଭୁଷ ଦିହ
ତଳେ ଥାଏ । ଭୁଷ ବସ୍ତର ସ୍ତରଗନ୍ଧ ଲିବାନୋନ୍ଦର ସ୍ତରଗନ୍ଧ
ଭୁଲ୍ୟ ।

୧୧ମୋର ଭରଣୀ, ମୋର ପ୍ରିୟେ, ଏକ ରୁଦ୍ଧ ଉଦ୍ୟାନ,
ଏକ ରୁଦ୍ଧ ନର୍ତ୍ତର, ଏକ ରୁଦ୍ଧ ଝରଣା ।

୧୨ଭୁଷନ ରୂରାଙ୍ଗଛାଗୁଡ଼କ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ବହୁମୂଳ୍ୟ ଡାଳିମୁ
ଦୃଷ୍ଟ ଭୁଲ୍ୟ । ସେଠାରେ ହେନା ରୂରାଙ୍ଗ ଅଛି । **୧୩**ସେଠାରେ
ଜଟାମାଣ୍ସୀ ଓ କେଶର, ବଚ ଓ ଡାଳଚନ୍ଦି, ସର୍ବପ୍ରକାର
କୁଦୁରୁ ବୃକ୍ଷ ବର୍ଣ୍ଣିଷ୍ଠ ଗନ୍ଧରସ ଓ ଅରୁରୁ ସର୍ବପ୍ରକାର ପ୍ରଧାନ
ସ୍ତରଗନ୍ଧ ବୃକ୍ଷ ଅଛି ।

୧୪ଭୁଷେ ଉଦ୍ୟାନର ଏକ ଝରଣା, ଅମୃତ କଳର କୁପ
ଓ ଲିବାନୋନ୍ଦର ପ୍ରବାହତ ପ୍ରୋତ ଅଟ ।

ସେପ୍ପେ) କହିଲେ

୧୫ହେ ଉତ୍ତରୀୟ ବାୟୁ, ଜାଗ । ହେ ଦକ୍ଷିଣ ବାୟୁ,
ଆସ । ମୋ ଉଦ୍ୟାନର ସ୍ତରଗନ୍ଧ ଯେପର ରୂପାର୍ଥ ବିଶ୍ଵରତ
ହେବ ଏବଂ ବାହାରକୁ ଆସିବ, ଏଥିପାଇଁ ଉତ୍ସ ଉପରେ
ପ୍ରବାହତ ହୁଅ । ମୋହର ପ୍ରିୟତମ, ଆପଣା ଉଦ୍ୟାନକୁ
ଆସନ୍ତୁ ଓ ବହୁମୂଳ୍ୟ ଫଳସବୁ ଭୋଜନ କରନ୍ତୁ ।

ସେପ୍ପେ) କହିଲେ

୫ ହେ ମୋର ଭରଣୀ, ମୋହର ପ୍ରିୟେ, ମୁଁ ଆପଣା
ଉଦ୍ୟାନକୁ ଆସିଥିଲା । ମୁଁ ଆପଣା ଗନ୍ଧରସ ଓ ସ୍ତରଗନ୍ଧ
ଦ୍ରବ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲା । ମୁଁ ମହୁ ଫେଶାରୁ ମୋର ମହୁ
ଭୋଜନ କରିଥିଲା । ମୁଁ ଆପଣା ଦ୍ରାଶାରସ ଓ ଦୁର୍ଗମଧୁ
କରିଥିଲା । ଆସ ପରସ୍ତ ସହିତ ଆମୋଦ କରିବା । ଆସ
ପ୍ରେମରେ ମତ ହୋଇଯିବା ।

ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନେ ପ୍ରେମିକମାନଙ୍କ କହିଲେ

ହେ ବନ୍ଧୁଗଣ, ଭୋଜନ କର, ହେ ପ୍ରିୟତମଗଣ
ପାନକର । ହଁ, ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରେମକୁ ପାନ କର ।

ସେପ୍ପେ) କହିଲେ

୬ ମୁଁ ନିତିତା ଥିଲି, ମାତ୍ର ମୋର ହୃଦୟ ଦାସତ ଥିଲା ।
ଏତ ମୋ ପ୍ରିୟତମଙ୍କ ରବ । ସେ ଦ୍ୱାରରେ ଆସାଇ କରି
କଢ଼ିଲା, “ଆଗୋ ମୋର ଭରଣୀ, ମୋର ପ୍ରିୟେ, ମୋର
କପୋଡୀ, ମୋହର ଶୁଭ ମତି ମୋ ପାଇଁ ଦ୍ୱାର ଫିଟାଥ ।
କାରଣ ମୋର ମସ୍ତକ ଶିଶିରରେ ମୋହର କେଶ ରାତ୍ରି
ନଳ ବିନ୍ଦୁରେ ପରପୁଣ୍ଡା ।”

୭ମୁଁ ଆପଣା ଦ୍ୱାର କାହି ପକାଇଛି । ମୁଁ ତାକୁ ଆଉ
ପନ୍ଥିବାକୁ ଗୁହଁ ନାହିଁ । ମୁଁ ମୋର ପାଦ ଘୋଟ କରିଥିଲା, ମୁଁ
ସେଗୁଡ଼କୁ ମଇଳା କରିବା ପାଇଁ ଗୁହଁ ନାହିଁ ।”

୮ମୋ ପ୍ରିୟତମ ଦ୍ୱାରର ଛିଦ୍ରରେ ଆପଣା ହାତ
ଥୋଇଲେ, ତହିଁରେ ମୋର ହୃଦୟ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ଉଚାଚ
ହେଲା ।

୯ମୁଁ ଆପଣା ପ୍ରିୟତମଙ୍କ ପାଇଁ ଦ୍ୱାର ଫିଟାଇବାକୁ ଉଠିଲି,
କଳଣୀର ବେଶ୍ୱର ଉପରେ ମୋର ହସ୍ତର ଗନ୍ଧରସ ଓ ମୋ
ଅଙ୍ଗୁର ତ୍ରୁଟ ଗନ୍ଧରସ କରିଲା ।

୧୦ମୁଁ ଆପଣା ପ୍ରିୟତମଙ୍କ ପାଇଁ ଦ୍ୱାର ଫିଟାଇଲି ।
ମାତ୍ର ମୋହର ପ୍ରିୟତମ ସେ ସ୍ତରଗନ୍ଧ ରୂପି ଯାଇଥିଲେ ।
ମୋର ଆମା ମୋତେ ଛାତିଗଲ, ଯେତେବେଳେ ସେ
କହିଲେ । ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଖୋଦିଲ ମାତ୍ର ପାଇଲି ନାହିଁ । ମୁଁ
ତାହାଙ୍କୁ ତାକିଲ, ମାତ୍ର ସେ ମୋତେ ଉତ୍ତର
ଦେଲେ ନାହିଁ ।

୧୧ନଗର ଭ୍ରମଣକାରୀ ପ୍ରହରିମାନେ ମୋତେ ଦେଖିଲେ ।
ସେମାନେ ମୋତେ ପ୍ରହାର କଲେ । ସେମାନେ ମୋତେ
କଷତେକଷତ କଲେ । ପ୍ରାଚୀର ରକ୍ଷକମାନେ ମୋଠାର ମୋହର
ଆକାଦମ ବସ୍ତୁ କାହି ନେଇଗଲେ ।

୧୨ଆଗୋ ପ୍ରିୟଶାଲମର କନ୍ୟାଗଣ । ଯେବେ ଭୁଷେମାନେ
ମୋ ପ୍ରିୟତମଙ୍କ ଦେଖା ପାଇବ, ତେବେ ମୁଁ ଭୁଷମାନଙ୍କ
ଗପଥ ଦେଇ କଢ଼ିଅଛି, ମୁଁ ପ୍ରେମ ପଢ଼ିବ ବୋଲି ଭୁଷେ
ତାଙ୍କୁ କହିବ ।

ପ୍ରିୟଶାଲମର ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ(ସେପ୍ପେ) ଉତ୍ତର କଲେ

୧୩ହେ ନାରୀଗଣ ମଧ୍ୟେ ପରମ ସ୍ତରଗନ୍ଧ । ଭୁଷମାନ ପ୍ରେମିକ
ଅନ୍ୟ ପ୍ରେମିକମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା କିପରି ଭଲ ଅଟନ୍ତି? ଭୁଷେ
କାହିଁକି ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହି ଗପଥ କରାଉଛନ୍ତି?

ସେହୁ) ଉତ୍ତର କଲେ ଯିରୁଗାଲମର ଶ୍ଵେତମନ୍ଦ୍ର

10 ମୋହର ପ୍ରିୟତମ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଦଶ ସହସ୍ର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଧାନ ।

11 ତାଙ୍କର ମସ୍ତକ ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ଥବର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ୍ୟ । ତାଙ୍କର କେଶ କୁଣ୍ଡଳ ଓ ତାମର କୁଆପର କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ।

12 ତାଙ୍କର ନେତ୍ର ଯୁଗଳ ନଦୀ ନିକଟରେ ଥିବା କପୋତମାନଙ୍କ ଭୁଲ୍ୟ । ଦୁଗୁରେ ଧୌତ ଓ ଯଥା ସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥାପିତ ।

13 ତାଙ୍କର ଗଣ୍ଯଦେଶ ସ୍ଥାଗନ୍ତି ଲତାର କିଆର ସ୍ଥରୂପ ହୁଏ ତୃଣର ତଟ ସ୍ଥରୂପ । ତାଙ୍କର ଓଷ୍ଠଧାର କଇଁଫୁଲ ଭୁଲ୍ୟ ତହିଁରୁ ଦ୍ରୁବ ଗରନ୍ତ ହେବ ।

14 ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତ ଦୟ ବୈଦୁଯ୍ୟ ମଣିରେ ଖଚିତ ସ୍ଥବର୍ଣ୍ଣ କଙ୍କଣ ଭୁଲ୍ୟ । ତାହାଙ୍କ ଶରୀର ନୀଳକାନ୍ତ ମଣି ମଣିତ ଗନନତମୟ ଶିଳ୍ପ କର୍ମ ଭୁଲ୍ୟ ।

15 ତାଙ୍କର ଶୋତ ଦୁଇଟି ସ୍ଥବର୍ଣ୍ଣ ମୂଳଦୁଆରେ ସ୍ଥାପିତ ଦୁଇଟି ମାର୍ବଳର ସ୍ଥମ୍ଭ ଭୁଲ୍ୟ । ତାଙ୍କର ଆକୃତି ଲିବାନୋନ ଏରସ ବିଶ୍ଵ ଭୁଲ୍ୟ ପରିଷ୍ଠ୍ରୀ ।

16 ତାହାଙ୍କ ମୁଖ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥିରିଷ୍ଟ, ହଁ ସେ ସର୍ବୋତୋତ୍ତମର ମନୋହର । ହେ ଯିରୁଗାଲମର କନ୍ୟାଗଣ, ସେ ମୋହର ପ୍ରିୟତମ, ସେ ମୋହର ସହୋଦର ।

ସ୍ଵିରୁଗାଲମର ସ୍ଵି ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ(ସେ) କହନ୍ତି

6 ଆଗୋ ନାରୀଗଣ ମଧ୍ୟରେ ପରମ ସ୍ଥନରୀ । ଭୁମିକା ପ୍ରିୟତମ କୁଆପେ ଯାଇଛନ୍ତ । ଭୁମି ସଙ୍ଗେ ଆମେମାନେ ଯେମନ୍ତ ଖୋଜି ପାରିବା ଏଥାପାଇଁ ଭୁମି ପ୍ରିୟତମ କେଉଁ ଆତକୁ ଯାଇଛନ୍ତ କୁହ ।

ସେହୁ) ଉତ୍ତର କଲେ ଯିରୁଗାଲମର ସ୍ଵି ଲୋକମାନ୍ଦ୍ର

ମୋହର ପ୍ରିୟତମ ଆପଣା ଉଦ୍ୟାନକୁ ସ୍ଥାଗନ୍ତି ଲତାର କିଆରକୁ, ଉଦ୍ୟାନରେ ତାଙ୍କର ପଲ ଚରାଇବାକୁ ଓ କଇଁଫୁଲ ଫର୍ଗୁତ କରିବାକୁ ଯାଇଛନ୍ତ ।

ମୁଁ ଆପଣା ପ୍ରିୟତମଙ୍କର ଓ ମୋ ପ୍ରିୟତମ ମୋହର । ସେ ଶୋଗନ ପୁଷ୍ଟ ବନରେ ଆପଣା ପଲ ଚରାନ୍ତି ।

ସେହୁ) ତାଙ୍କୁ(ସେ) କହନ୍ତି

4 ଆଗୋ ମୋର ପ୍ରିୟେ, ଭୁମେ ତିର୍ଯ୍ୟାପର ସ୍ଥନରୀ । ଯିରୁଗାଲମ ପର ଶୋଭାବତୀ, ଧୂନାଧାର ସୈନ୍ୟପର ଉପର୍ଯ୍ୟକରୀ ।

5 ଭୁମେ ମୋ ଆତ୍ମ ଆପଣା ଆଖି ଫେରାଥ, କାରଣ ତଦ୍ୱାର ମୁଁ ପରାସ୍ତ ହୋଇଅଛି । ଭୁମେ କେଶ ଶିଳ୍ପିଦର ଚଟାଣର ତଳକୁ ଆସୁଥିବା ଏକ ଛେଳିପଲ ଭୁଲ୍ୟ ।

6 ଭୁମେ ଦାନ ଫଳ ପାନର ଉଥତା ମେଷିପଲ ଭୁଲ୍ୟ । ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକର ଯାଥାଂକା ହୁଆ ଅଛି, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାର ହୁଆ ମର ନାହିଁ ।

7 ଓଡ଼ଣା ତଳେ ଭୁମେ ଦୁଇଟି କଣ୍ଠ ମୂଳ ଢାଳିମ୍ବ ଭୁଲ୍ୟ ଦୁଇଟି ପାଳ ।

8 ଶାତିଏ ରଣୀ ଓ ଅଣୀ ଉପପନୀ ଓ ଅଷ୍ଟଖ୍ୟ ଯୁବତୀ ଅଛନ୍ତି ।

୨ମାତ୍ର ମୋ କପୋତୀ, ମୋର ନିପୁଣାଟି ଅଦିତୀଯ୍ୟ । ସେ ଆପଣା ମାତାର ଏକମାତ୍ର । ସେ ନଶଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଯିଏ ତାର ଗର୍ଭାରଣ କଲେ । କନ୍ୟାମାନେ ତାହାକୁ ଦେଖି ଧନ୍ୟା ବୋଲି କହିଲେ । ହଁ, ରଣୀ ଓ ଉପପନୀଗଣ ତାହାକୁ ପ୍ରଫେରା କଲେ ।

ସ୍ଵିଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ(ସେ) ପ୍ରଫେରା କଲେ

10 ଏହ ସେ ଅରୁଣ ଭୁଲ୍ୟ ଉଦ୍ୟାନମନା, ଚନ୍ଦ୍ରମା ଭୁଲ୍ୟ ସୁନ୍ଦରୀ, ସୁର୍ଯ୍ୟ ଭୁଲ୍ୟ ଦିଗୁଦତା, ଧୂନା ଦିଗିଷ୍ଠ ସୈନ୍ୟଭୁଲ୍ୟ ଉପର୍ଯ୍ୟକର, ସେ କିଏ?

ସେହୁ) କହନ୍ତି

11 ମୁଁ ତମିର ଦୂଷ ବାଟିକାରୁ ସଦ୍ୟ ଗୁରାଗଛଗୁଡ଼କ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଗଲି । ପ୍ରାୟାଳତା ପଲିଦିତ ହୋଇଥାଏ କି ନାହିଁ ଓ ଢାଳିମ୍ବ କର ଧରିଛି କି ନାହିଁ ମୁଁ ଦେଖିବାରୁ ଗଲି ।

12 ମୁଁ ଅନୁଭବ କଲ ପୁର୍ବର ମୁଁ ମୋ ନିଦକୁ ଏକ ରଥରେ ରହିପୁତ୍ରଙ୍କର ପାଖରେ ପାଇଲି ।

ସ୍ଵିରୁଗାଲମର ସ୍ଵିଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ(ସେ) ପାକିଲେ

13 ହେ ଶୁଳମିଯେର ନାରୀ, ଫେରିଆସ, ଫେରିଆସ ଆମେମାନେ ଭୁମିକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଗଲି ରହିଛୁ । ଯେତେବେଳେ ସେ ମହନ୍ୟମ ନୃତ୍ୟ କରୁଛି, କାହାଙ୍କି ଭୁମେମାନେ ଶୁଳମିଯ୍ୟ ନାରୀକୁ କାହାଙ୍କି ଅନାଇବ?

ସେହୁ) ତାଙ୍କରଙ୍କୁ(ସେ) ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଫେରା କଲେ

7 ଆଗୋ ରଦକମେୟ, ପାଦୁକାରେ ଭୁମ ରଚନ କେତେ ସ୍ଥନର । ଭୁମର କଟିମଣ୍ଡଳ ନିପୁଣ ଶିଳ୍ପକର ହସ୍ତରେ ନମୀତ ରହିବାର ସ୍ଥରୂପ ।

2 ଭୁମର ନାଭିଦେଶ ମିଶ୍ରିତ ଦ୍ରାକ୍ଷର ଅଭାବ ନ ଥିବା ବର୍ତ୍ତମାନ ପାତ୍ର ଭୁଲ୍ୟ । ଭୁମର ଉଦ୍ଦର ଶୋଗନ ପୁଷ୍ଟ ମଣିତ ଗମନ ରାଶି ଭୁଲ୍ୟ ।

3 ଭୁମର ସୁନ ଯୁଗଳ ହରଣର ଯାଥାଂକା ହୁଆପର ।

4 ଭୁମର ଗଲଦେଶ ଗନନତମ୍ବ ଦୂର୍ଗ ସଦୃଶ । ଭୁମ ନେତ୍ର ମୁଗଳ ବେଥ-ରଦୀମ ନଗର ଦ୍ୱାର ନକଟପ୍ର ହରିବୋନ ସରୋବର ସଦୃଶ । ଭୁମ ନାସିକା ଦମ୍ପରିଶକ ସମ୍ମନ୍ଦ୍ରିଯ ଲିବାନୋନର ଦୂର୍ଗ ଭୁଲ୍ୟ ।

5 ଭୁମ ମସ୍ତକ କର୍ମକ ପର୍ବତ ଭୁଲ୍ୟ । ପୁଣି ଭୁମ ମସ୍ତକର କେଶ ବାରାଇନ୍ତା ରଙ୍ଗ ଭୁଲ୍ୟ । ତହିଁର ବେଣୀ ପାଶରେ ରାଜା ବନୀରୂପେ ଧୃତ ଅଟନ୍ତ ।

6 ଆଗୋ ପ୍ରିୟେ, ଭୁମି ନନ୍ଦାଇବା ନମନେ ଭୁମେ କେମନ୍ତ ସୁନ୍ଦରୀ ଓ ମନୋହାରଣୀ ।

7 ଭୁମ ଶରୀରର ଦୀର୍ଘତା ଖଦୁରୀ ବୁଝ ଭୁଲ୍ୟ । ମୁଁ ତହିଁର ସୁନ ଯୁଗଳ ପାଲ ଭୁଲ୍ୟ ।

8 ମୁଁ କହିଲି, ମୁଁ ଖଦୁର ଗଛ ଚଢ଼ିବ । ମୁଁ ତହିଁର ବାହୁଙ୍କା ଧରିବ । ଭୁମର ସୁନ ଭୁଲ୍ୟ ହେଉ । ପୁଣି ଭୁମ ନିର୍ମାସର ଆସାନ ନାଗରଙ୍କ ଫଳର ବାସନା ଭୁଲ୍ୟ ହେଉ ।

୨ଭୁବନ ରୂପନ ସର୍ବୋତ୍ତମ, ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଭୁଲ୍ୟ, ସେହି ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ମୋ ପ୍ରିୟତମଙ୍କ ଗଳ ଦେଶରେ ଧୀରତ୍ତବରେ ଗଲିଯାଏ ଏବଂ ମୋର ଓଷ୍ଠ ଓ ଦାନ ଦେଇ ଧରେ ଧରେ ଦହ୍ୟାଏ ।

ସେବ୍ୟୁ) ତାଙ୍କ(ପୁ) କହିଲେ

୧୦ମୁଁ ଆପଣା ପ୍ରିୟତମଙ୍କର ଓ ତାଙ୍କର ବାସନା ମୋ ପ୍ରତି ଅଛି ।

୧୧ଆସ, ମୋର ପ୍ରିୟତମ, ଆମେମାନେ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯିବା । ଆସ ହେନା ରୂପାନ୍ତ ରହଣରେ ରତ୍ତି କଟେଇବା ।

୧୨ଆମେମାନେ ଅତି ପ୍ରସ୍ତରରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାଷ୍ଟେତ୍ରକୁ ଯାଉ । ଦ୍ରାକ୍ଷାଲଭା ପଳବିତ ଓ ତହିଁର ପୁଷ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଓ ଡାଳିମୁଁ ପୁଣ୍ଡିତ ହୋଇ ଅଛି କି ନାହିଁ, ତାହା ଆମେମାନେ ଦେଖିବା । ସେଠାରେ ମୁଁ ଭୁମଙ୍କୁ ଆପଣା ପ୍ରେମ ପ୍ରଦାନ କରିବ ।

୧୩ଦୂଦା ଫୁଲ ସ୍ଵବାସ ହେଉଅଛି । ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିକଟରେ ସର୍ବପ୍ରକାର ବହୁ ମୂଲ୍ୟ ଉଚ୍ଚକାର ଫଳ ଓ ଶୁଣିଲ ଫଳ ଅଛି । ହେ ମୋର ପ୍ରିୟତମ, ଏସବୁ ମୁଁ ଭୁମ ପାଇଁ ରଜିଅଛି ।

୮ ଯଦି ଭୁମେ ଏକ ପିଲ ହୋଇଥାନ୍ତ, ମୋର ଛୋଟ ଭାଇପରି ସେ କି ମୋ ମା'ର କ୍ଷାର ଖାଇଛି ଏବଂ ଯଦି ମୁଁ ଭୁମକୁ ବାହାରେ ଦେଖେ ଏବଂ ମୁଁ ଭୁମକୁ ଭୁମନ ଦିଏ କେହି ମୋତେ ଖରପ ଭାବିବେ ନାହିଁ । **୨୫୩** ଭୁମକୁ ପଥ କବାଇ ଆପଣା ମାତାଙ୍କ ଗୁହକୁ ନେଇଯାନ୍ତ । ସେ ମୋତେ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତେ । ମୁଁ ଭୁମକୁ ସ୍ଥାନରେ ମିଶ୍ରିତ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ, ମୋହର ଡାଳିମୁଁ ରସ ପାନ କରନ୍ତ ।

ସେବ୍ୟୁ) ସ୍ଵାଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ

୩ତାହାଙ୍କ ବାମ ହସ୍ତ ମୋ ମସ୍ତକ ଉଲ୍ଲେ ନହିବ ଓ ତାହାଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ମୋତେ ଆଲଙ୍କନ କରିବ ।

୪ହେ ଯିରୁଗାଲମର ବର୍ତ୍ତୁପାର୍ଶ୍ଵର ଶୈତାନ୍ତର୍ବୁ*, ମୋ ନିକଟରେ ଶପଥ କର ଯେ, ଉଚ୍ଚତ ସମୟ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୁମେମାନେ ପ୍ରେମକୁ ନାହିଁ ।

ଯିରୁଗାଲମର ସ୍ଵାଲୋକମାନେ କହିଲେ

୫ଆପଣାର ପ୍ରେମକର ଉପରେ ଆଉଦି ପଡ଼ି ପ୍ରାନ୍ତରୁ ଯିଏ ଆସୁଅଛି ସେ କିଏ?

ସେବ୍ୟୁ) ତାଙ୍କ(ପୁ) କହିଲେ

ନାରଙ୍ଗ ଦୁଷ୍ଟକେ ମୁଁ ଭୁମକୁ ଜଗାଇଲି । ସେଠାରେ ଭୁମ ମାତା ଭୁମ ପାଇଁ ପ୍ରସବ ବେଦନା ଗସ୍ତ ହେଲେ । ସେଠାରେ ସେ ପ୍ରସବ ବେଦନା ଗସ୍ତ ହୋଇ ଭୁମକୁ ପ୍ରସବ କଲେ ।

୬ଭୁମେ ମୋତେ ମୋହର ଭୁଲ୍ୟ ଆପଣା ହୃଦୟରେ, ବାହୁଦ୍ଵାରା ଭୁଲ୍ୟ ଆପଣା ବାହୁରେ ଧାରଣ କରା । କାରଣ ପ୍ରେମ ମୃତ୍ୟୁ ପରି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟେ । ହୃଦୟର ଦହନ କବର ପରି ଦୂର ଅଟେ । ଏହାର ଶିଖ ଏକ ଜଳନ୍ତା ନିଆଁ ପର ଏବଂ ଏହା ଏକ ବିରାଟ ନିଆଁରେ ପରିଣତ ହୋଇପାରେ ।

୭ଅପାର ଜଳରତି ପ୍ରେମକୁ ନିର୍ବାଣ କର ନ ପାରେ । କିଅବା ବନ୍ୟା ତାହା ବୁଢାଇ ନପାରେ । ଯେବେ କେହି ଆପଣାର ସର୍ବସ୍ତୁ ବଦଳରେ ପ୍ରେମ କଣିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରେ, ତେବେ ସେ ଲୋକ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଭୁକ୍ତିକୃତ ହେବ ।

ତାଙ୍କରସ୍ତୁ) ଭାଇମାନଙ୍କ କଥା

୮ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ସାନ ଉତ୍ତରଣୀ ଅଛି । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତା'ର ସୁନ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇ ନାହିଁ । ଯଦି ନଶେ ଲୋକ ଆସେ ଏବଂ ତାକୁ ଦିବାହ କରିବାକୁ ପରାଗେ, ତେବେ ଆମେମାନେ କଣ କରିବା?

୯ଯେବେ ସେ ପ୍ରାଚୀର ସୁରୂପା ହୁଏ । ତେବେ ଆମେମାନେ ତାକୁ ରୂପା ଗହଣାରେ ଭାଙ୍ଗି ଦେବୁ । ଯଦି ସେ ଏକ ଦୂର ପର ହୁଏ, ତେବେ ଆମେମାନେ ତାକୁ ଏରସ ପଟ୍ଟାରେ ଆବରଣ କରିଦେବୁ ।

ସେବ୍ୟୁ) ତା'ର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ

୧୦ମୁଁ ପ୍ରାଚୀର ସୁରୂପା ଓ ମୋହର ସୁନ ତହିଁର ଦୁର୍ଗସ୍ତରୁପ । ସେହି ସମୟରେ ସେ ମୋତେ ନଶକ ପରି ଦିବେଚନା କଲ, ଯିଏ ତୃପ୍ତି ଆଣେ ।

ସେପୁ) କହିଲେ

୧୧ବାଲ-ହାମୋନରେ ଶଲୋମନଙ୍କର ଏକ ଦ୍ରାକ୍ଷାଷ୍ଟେତ୍ର ଥିଲା । ସେ ଦ୍ରାକ୍ଷାଷ୍ଟେତ୍ରକୁ ରକ୍ଷକମାନଙ୍କ ହାତରେ ନ୍ୟୟ କଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ରକ୍ଷକକୁ ତହିଁର ଫଳପାଇଁ 1,000 ରୂପାମୁଦ୍ରା ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଲା ।

୧୨ମୋହର ଦ୍ରାକ୍ଷାଷ୍ଟେତ୍ର ମୋର ନିଦର । ହେ ଶଲୋମନ, ସେହି ସହସ୍ର ମୁଦ୍ରା ଭୁମେ ପାଇବ ଓ ତହିଁର ଫଳ ରକ୍ଷକମାନେ ଦୁଇଶହ ଗୋପ୍ୟ ମୁଦ୍ରା ପାଇବେ ।

ସେବ୍ୟୁ) ତାଙ୍କସ୍ତୁ) କହିଲେ

୧୩ହେ ଉପବନ ବାସିନୀ, ମିତ୍ରଗଣ ଭୁମକୁ କଥା ପୁଣିନ୍ତ । ଭୁମ ସ୍ଵର ମୋତେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିବାକୁ ଦିଅ ।

ସେବ୍ୟୁ) ତାଙ୍କ(ପୁ) କହିଲେ

୧୪ହେ ମୋର ପ୍ରିୟତମ, ଚଞ୍ଚଳ ହୁଅ । ସ୍ଵରକ୍ଷିମୟ ପର୍ବତ ଶ୍ରେଣୀ ଉପରେ ଭୁମେ ମୁଗ ବା ହରଣ ଶାବକ ଭୁଲ୍ୟ ହୁଅ ।

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center
Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center
All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online add space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center
P.O. Box 820648
Fort Worth, Texas 76182, USA
Telephone: 1-817-595-1664
Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE
E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from:
<http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from:
<http://www.adobe.com/products/acrobat/acrasianfontpack.html>